

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Reintje De Vos

Hendrik <Van Alkmaar>

Haarlem, 1826

Voorrede.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62132)

REINTJE DE VOS.

TWEEDE DEEL.

VOORREDE.

Tot dezen tweeden Hofdag van NOBEL kwamen niet alleen de dieren, maar ook de vogelen in eene groote menigte; zij hadden allen over REINTJE te klagen, en zij spraken onder elkander, zoo als hier volgt:

„**D**e Koning heeft ons tot zich geroepen! Wij moeten ten Hove gaan. Nu zullen de kunstnarigen niet meer aan REINTJE baten. Hij is geheel in 's Konings ongenade. Hoe groot ook ons getal zij, wij moeten allen over hem klagen, zoodra wij in het Paleis komen. Hij heeft het zwaar tegen ons verkorven, want wij alle hebben, gelijk ook onze kinderen, erg van hem geleden. Hij spaarde noch onze jongen noch de eijeren. Het zal er hem nu ook naar gaan. Wij zullen elkander bijstaan, opdat hij ter degen gestraft werde voor zijne loosheid en valsche streken, waarmede hij ons gedurende eenen langen tijd gekweld heeft. Hadden wij ons voorheen zoo gefloten gehouden, wij hadden reeds voorlang wraak erlangd over den loozen schalk. Wordt bij nu gehangen, hoe zullen wij ons verheugen!

REIN-

Wi hadden uns lange wol gewroken
 An Reinken, deme êrlosen deve.
 Werd he nu gehangen, so gefhût uns leve.
 Ja! Reinke plâgt to fyn forbolgen,
 Men late uns fry unse klage forfolgen:
 Dên fhaden, den he uns to dônde plâgt,
 Dârfôr krigt he nu fyn regte Regt.
 Ja de koning hävt dat ordel gegeven,
 Reinke fhal nigt länger leven.
 Ôme werd nu alle fhande forlened,
 Dat hävt he faken nôg fordened.

Also de hov fus was bereyt,
 So hyr fôr gefhreven stait,
 Unde alle ding was so besteld,
 Dâr kwam to hove mannig Helt.
 De dere weren dâr nigt alleyne
 Men ôk fele foglele grôt unde kleyne.
 Dâr kwam to hove mannig Here
 To Ifegrimes unde to Brunen ere,
 Dâr was froude mid grotome feste:
 Men hêld dâr blydfhop de alderbâfte,
 De je ward gefên fan deren;
 Men danfsede den hovdans by maneren
 Mid trumpen unde mid fhalmeiden.
 De koning hadde laten bereiden,

Dat

REINTJE plagt stout en trotsch te zijn; als wij onze klagten naar eisch voortzetten, dan zal hij nu de geregte voldoening vinden, voor de schaden, welke hij ons plagt aan te brengen. Ja! de Koning heeft nu het vonnis geveld; REINTJE zal niet langer in het leven worden gelaten; hem wedervare nu de schande, welke hij zoo dikwijls heeft verdiend (6).

Tweede Hofdag; nieuwe klagten over REINTJE door het Konijn en de Kraai. Besluit van den Koning tot de belegering van Malepertus.

Zoodra het Open-hof was toebereid, in dier voege als het beschreven stond, en alle zaken naar eisch bezorgd waren, kwamen aldaar eene menigte van Heeren bijéén, en niet alleen de dieren, maar ook de vogelen groot en klein. Ook kwamen er vele Rijksgrooten ter eere van BRUIN en IZEGRIM. Daar was vreugde met staatfie; alles in blijdschap, zoo als het nog nooit bij dieren was gezien. Men danste den Hofdans naar oude zeden, onder het geluid der trompetten en schalmeijen.

De Koning had de tafels zoo laten bereiden, dat elk zijn genoeg zoude vinden. Naar alle kanten had hij zijne boden gezonden, opdat elk
ko-